

somhederne, så der intet overskud er. Vi ved, at Socialdemokraterne vil indføre en lønsumsskat, der sikrer, at jo flere man ansætter, jo mere kommer man af med i skat ud over den, man betaler via løn og den skat, der betales der. Man vil altså også straffe virksomheder, der vil ansætte ældre arbejdskraft, for hvis de så skal af med dem igen, skal der altså ligge en straf på det.

KL 15.45

Jeg synes, at vi har brug for her at få et klarere billede af, hvad det der firehovedede skatteuhyr mere konkret vil indebære.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hvis nu vi laver den aftale, at hr. Vibjerg fortæller de forventelige vælgere, han måtte have ved det næste valg, hvad Venstre og det parlamentariske grundlag, den nuværende regering har på skatteområdet, har, så tror jeg sådan set vores opgave er i trykke hænder hos os selv.

Hvad Socialdemokratiet angår, så er der ingen tvivl om, hvad vi vil skattepolitisk. Det fremgår af det skatteforslag, hr. Vibjerg selv har kunnet sætte sig ind i.

Det, der er væsentligt i forhold til den her debat, er jo at få sat gang i noget her og nu, og det er sådan set også det, der er perspektivet i en skattereform, nemlig at den så kan samle op på det. Men her og nu er det vigtigt at få fremrykket offentlige investeringer på et helt anderledes markant niveau end det, den her regering har leveret.

Det er for dårligt, og jeg forstår sådan set ikke, at hr. Jens Vibjerg ikke vil diskutere det fænomen, for jeg forstod, at der var visse kapacitetsproblemer med beskæftigelsen. Sagde beskæftigelsesministeren ikke, der kun var 8.000 ledige bygningshåndværkere, og at vores krav derfor var for voldsomt? Har jeg ret, hr. Jens Vibjerg?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jan Petersen ikke vil svare på det her skattespørgsmål, for jeg tror, at de fleste af os kan forestille sig, hvad det ført ud livet vil indebære.

Så vil jeg godt springe over i en anden boldgade, for et af de instrumenter, som hr. Jan Petersen vil trække i anvendelse igen, er genindførelse af servicejob. Er det ikke korrekt, at da man sidst prøvede med det, var det en eklatant fiasko – en eklatant fiasko? Og selv efter flere års tilløb

og med yderligere penge i halen var det stadig væk en eklatant fiasko.

Er det ikke et ualmindelig dårligt signal at sende til folk, at hvis man har nået f.eks. 50 år, så er man altså i en situation, hvor man ikke kan bestride et normalt job på arbejdsmarkedet og tjene sine penge, at så er man nødt til at have offentlige kroner med i baglommen til sin arbejdsgiver? Er det ikke mistillid til de ledige, til de hænder, der gerne vil i arbejde?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg kan sådan set ikke se, det er en fiasko, at 1.000 mennesker får et job ved at lave mad til børn i daginstitutioner eller give en ekstra hånd med på plejehjem. Hvis hr. Jens Vibjerg har det som problem, så må han være ene om det. Jeg synes ikke, det er et problem.

Jeg synes, det var en god ting. Jeg synes, at den mulighed skal eksistere igen. Men det kan vi jo se forskelligt på: 1.000 job er da ikke så tosset for dem, der står og mangler et. Og det er da bedre end de 5.000 job i den offentlige sektor, hr. Vibjergs regering har fjernet.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at det ikke er nemt at skulle stå heroppe og tage ansvaret for en fælles skattepolitik med SF og Enhedslisten som den, Socialdemokratiet nu har lovet er det, man gerne vil gennemføre. Det kan ikke være nemt, og jeg kan godt forstå, at man taler uden om, hvad fremtiden vil bringe.

Derfor vil jeg så vende tilbage til fortiden. Hr. Jan Petersens partifæller var ret ophidsede i debatten omkring pinsepakken. Derfor har jeg fundet frem, hvad Socialdemokratiet selv skrev om pinsepakken: »Bedre balance«, og jeg citerer nu afsnit nr. 2:

»Den økonomiske fremgang er imidlertid for stærk. Det har forringet betalingsbalancen og øget presset på arbejdsmarkedet. Det betyder tab af markedsandele og risiko for højere inflation. Det private forbrug er mere end 20 pct. højere end i 1993. Ledigheden er nu så lav, at et fortsat, hurtigt fald vil føre til overophedning.«

Det skal undgås, at opsvinget på den måde får lov til at ødelægge sig, og derfor vil man afdæmpe.

Sidste del var min konklusion, ikke et citat. Det var derfor, man ville afdæmpe.